

Az üzemi sport új fejezete a 43-as Építőipari Vállalatnál

Talán túlzás nélkül mondhatjuk, hogy nem számítunk „új fiúnak” a 43-asoknál. Hazánk ez idő szerinti legnagyobb építőipari vállalatánál a korábbiak során is megfordultunk, s őszinte elismeréssel adóztunk azért a kiemelkedő teljesítményért, amit a főváros lakásépítése terén elértek. Ennek igazolására szolgáljon az a tény, hogy évi tízezeren felüli lakás építésével jelenleg az „abszolút csúcs” birtokosainak vallhatják magukat.

Milyen a sportélet egy ilyen kiváló vállalatnál? Hogyan gondoskodnak a 43. számú Állami Építőipari Vállalat több, mint nyolcezer dolgozójának sportolásáról, akik ezért a felelősök: elsősorban a sportvezetők, karoltva az ifjúsági szervezet vezetőivel, a szakszervezettel, MHSZ-el? Mi van ma, és milyen volt a tegnapi? S hogyan tervezik a holnapot?

A válaszok megadásánál, mi több e sorok megírásánál bizony nem minden volt egyértelmű. Mondhatnánk az élet is sokféle összetevőből áll, ami egyrészt kedvező irányba, másrészt hátrányosan befolyásolja a fejlődést. Ez a tétel a 43-sok esetére is vonatkoztatható.

Az új fejezet kezdete

Ez év elején a sportvezetők újjáavasztásával és a Munkahelyi Olimpia beindításával kezdődött az a szervező munka, aminek jellemző vonásai egyre inkább érezhetők a sportélet alakulásában. Erről a folyamatról tájékoztat *Kovács István*, a szakszervezet sportbizottságának vezetője:

— Elsősorban azt a feladatot kellett megoldanunk, hogy biztosítsuk a termelő egységek dolgozóinak sportolását. Ebben a munkában valamennyi érdekelt szervezet részt vesz, beleértve a sportkör vezetőit is, akiknek a különböző események koordinálása a feladatuk, ezért *Kótai Ferenc*, a sportkör elnökhelyettese a felelős. Az egyeztetés, a különböző feltételek megteremtése igen sok apró feladat megoldása tartozik miránk ezzel összefüggésben. Ilyen együttműködés keretében oldjuk meg és segítjük elő a termelő egységek esetenként önálló sporteseményeit. Egyik-másik termelő egység, vagy építésvezetőség közös, vagy külön rendezett bajnoksága, versenye feltételeinek biztosítását. Az idén újjászervezett aktívahálózat ma már arra is megfelelőnek bizonyult, hogy a szeptemberben megrendezett vállalati sportnap igen jól sikerüljön.

Az elmondottakhoz tartozik, hogy — még a múlt évben is — a kevésbé „rendezett” körülmények jellemezték a vállalat üzemi sportéletét. Főként *Bacsa István* alapító sportköri elnök elhunya után esett szét az addig zavartalanul működő sportszervezet. Ennek mélypontján, ha nehezen is, de túljutottak. Ezért volt szükséges újjáavasztani és más alapokra helyezni az üzemi sportélet szervezését és szervezetét. Beszélgetésünk során *Kovács István* elmondta azt is, hogy korábban a termelő egységeknél, de központilag is alkalomszerű sportolás folyt a vállalatnál. Népszerűbben, „sör-mecceket” rendeztek, ami önmagában nem lett volna hiba, ha ezzel párhuzamosan megrendezik a különböző sportágak házibajnokságát, ha a sport nem alkalom-, vagy időnyjellegű, hanem úgy mint már idén tervszerűen biztosítják a részvételt.

Néhány gondolat a tegnapi sportjáról

Nem szeretnénk azt a hibát elkövetni, hogy kijelentsük, csak az a jó, amit napjaink sportvezetői végeznek, s a múltat kizárólag melléfogások jellemzik. Néhány évvel ezelőtt a következőket mondta a vállalat akkori tömegsportfelelőse a Sportvezető munkatársának:

„— A tárgyi feltételek minden formában biztosítva vannak a sportélet nagyarányú fejlődéséhez. A vállalati sport tervezését a szervezési munkáról, a felszerelésről, sportlétesítményről, játéktevékenységekről és a győztest, illetve helyezettek díjazásáról központilag gondoskodunk. De minden, ami ezenkívül felmerül, már a munkahelyek sportfelelőseinek feladatát képezi. Az elmúlt évek során kialakult, hogy a munkahelyek sportolójának milyen központi sportrendezvényeken »illik részt venniük«. Ilyenek a kis- és nagypályás labdarúgáson kívül az asztalitenisz, sakk házibajnokságok, a különböző jubileumi sportünnepélyek, szakmai és mozgalmi sportrendezvények. Ezenkívül természetesen a munkahelyek önálló sportéletet élnek, de rendezvényeik időpontját egyeztetik a vállalati sportrendezvények beosztásával. Ugyanez vonatkozik az ipari tanulók sportjára és a vállalat négy munkaszállásán lebonyolított sportrendezvényekre is.”

A tegnapi sportja sem volt sikertelen a vállalatnál. Legfeljebb arról beszélhetünk, hogy megtorpant valahol egy pontnál, amiben talán nem kis szerepet játszott *Bacsa István* 1978-ban történt elhunya is, aki a sportkör vezetőjeként 29 esztendeig tevékenykedett. E megállapítás helyességét látjuk igazoltnak azokban a véleményekben is, amit munkatársunk annak idején feljegyzett. „Az 1. sz. Panelos termelő egység fiatal labdarúgó nyerték meg 1973-ban a Centenárium Kupát. A 2. sz. Panelos egységnél, a KISZ-szervezet bekapcsolódásának eredményeként rendezték meg a »Házgyári Felszabadulási Kupa« mérkőzésorozatát, amelyen az üzemrész nyolc labdarúgócsapata indult. Közölték azt is, hogy asztalitenisz egyéni bajnokságon kívül sikerük van a kirándulásoknak, valamint az MHSZ segítségével rendezett lövész- és járőrversenyeknek is. A 4. sz. házgyár keretében, különböző alkalmi rendezvények mellett az építésvezetőségek közötti labdarúgó-, asztalitenisz- és sakkbajnokságot rendeztek.”

A tegnapi és a ma számvetése

Bebizonyosodott, hogy nemcsak tanulságos, hanem hasznos is időnként a múltba visszatekinteni. Sok minden válik érthetővé és megmagyarázhatóvá. Akkor jutottunk erre a gondolatra, amikor a vállalat népszerű üzemi lapjának, a „Panel”-nek januárban megjelent száma kezünkbe került. Az újság tájékoztatta olvasóit a sportkör év végi közgyűléséről, s kivonatossan ismertette *Platthy Lőrinc* ügyvezető elnök ünnepi beszámolóját. Ebből idézünk néhány érdekes és figyelemre-méltó részletet: